

V platnosti zůstávají též pravidla mezinárodních úmluv přijatých hlavními státy rámořními, tak zejména mezinárodní úmluvy ze dne 23. září 1910 o srážkách lodí, o pomoci a záchraně na moři, mezinárodní zdravotnické úmluvy pařížské ze dne 3. prosince 1903 a mezinárodní smlouvy radiotelegrafické ze dne 5. července 1912.

IX.

Ustanovení trestní.

§ 37.

Plavebnímu úřadu, pokud se týče obchodního soudu (č. 2.), přísluší stíhati tresty peněžními:

1. až do jedné čtvrtiny obecné ceny lodí, o niž jde, toho, kdo bez loďního certifikátu nebo zatímního listu průvodního užívá vlajky československé bezprávně k mezinárodnímu označení námořní lodí;

2. až do 10.000 Kč toho, kdo učiní, ať úmyslně, ať zaviněným, nesprávný údaj v přihlášce, nebo opomine ohlásiti změnu buď k úřadu plavebnímu nebo k obchodnímu soudu v Praze;

3. až do 10.000 Kč toho, kdo bezprávně překračuje meze plavební oblasti lodí.

Ustanovení těch užití jest jen, pokud čin nespadá pod přísnější ustanovení trestní.

§ 38.

V případech vážných, zejména při opakování činů uvedených v § 37, jakož i při nedbání povinností plynoucích z vlajkového práva nebo z kapitánského patentu může plavební úřad vyslovit, a to také vedle trestů výše ustanovených, i odnětí vlajkového práva (§ 9), pokud se týče kapitánského patentu.

X.

Právo posavadní. Provedení zákona.

§ 39.

Pokud zákon tento nemá ustanovení, jest užití, dříve než vydána budou ustanovení nová, norem námořního práva bývalého Rakouska, ať zákony, ať nařízeními vydaných, ať obyčejové právních, s vyloučením těch, jež se staly bezpředmětnými, pokud hledí výlučně k místním poměrům a zařízením mimo území republiky Československé.

Zrušuje se zákon ze dne 7. května 1879, č. 65 ř. z., pokud se týče čl. XVI. uherských zákonů z roku 1879 o registrování námořních lodí obchodních i s prováděcími nařízeními. Ostatní zákony a nařízení pozbývají platnosti, pokud odporují tomuto zákonu.

§ 40.

Provedením tohoto zákona pověřuji se ministři obchodu, veřejných prací, spravedlnosti a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

HAMPL v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Heidler v. r.

Sonnátg v. r.

Čís. 317.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

kterým se doplňuje zákon ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., o platěch ministrů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vedle platu určeného § 1 zákona ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., mají předseda a členové vlády čímovní přírůstek ročních 40.000 Kč.

§ 2.

Předseda vlády a ministr věci zahraničních mají vedle platu určeného § 1 zákona ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., a čímovního přírůstku určeného v § 1 tohoto zákona přírůstek reprezentační ročních 50.000 Kč.

§ 3.

Předseda a členové vlády mají nárok na platu a čímovní přírůstek ještě po tři měsíce po svém vystoupení z vlády.

Od tohoto platu odpočítávají se stále služební požitky, které se bývalému předsedovi nebo členu vlády ze státní pokladny vyplácejí jako státnímu zaměstnanci.

§ 4.

Zákon tento, který nabývá účinnosti dnem vyhlášení, provede vláda.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Sonnátg v. r.

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Habrman v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hodža v. r.

HAMPL v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Franke v. r.